

School-Based Management in the Digital Era of Wieng Srivichai Educational Quality Development Network Schools under the Lamphun Primary Educational Service Area Office 1

Nitaya Nuanyanat¹, Suda Netsawang²

Received: January 29, 2026

Revised: September 29, 2026

Accepted: September 29, 2026

Abstract

The objectives of this research article were 1) to study school-based management in the digital era of Wieng Srivichai Educational Quality Development Network Schools under the Lamphun Primary Educational Service Area Office 1; and 2) to study guidelines for developing school-based management in the digital era of Wieng Srivichai Educational Quality Development Network Schools under the Lamphun Primary Educational Service Area Office 1. This study employed a mixed-methods research. The quantitative research employed a questionnaire with a reliability coefficient of 0.91 from a population comprising 7 school administrators, 87 teachers, and 7 school committee members, totaling 101 participants. Qualitative data were gathered through interviews with five purposively selected experts. The research instruments consisted of questionnaires and interview forms. Data were analyzed using mean, standard deviation, and content analysis. The research findings revealed that 1) school-based management in the digital era of Wieng Srivichai

¹⁻² North-Chiang Mai University

Corresponding author, Niyata-089@hotmail.com, Tel. 0898839541

Educational Quality Development Network Schools under the Lamphun Primary Educational Service Area Office 1 was rated at a high level overall ($\mu = 4.46$, $\sigma = 0.61$); and 2) guidelines for developing school-based management in the digital era should focus on utilizing digital technology and information systems to enhance administrative efficiency, streamline operational procedures, and support executive decision-making—particularly in planning, budgeting, and personnel management—while simultaneously fostering the participation of external agencies and stakeholders in shaping the school's development direction. Furthermore, a systematic information technology monitoring and evaluation system should be established, featuring clear indicators and processes for data collection, analysis, and utilization for continuous quality improvement. Digital skills among administrators regarding supervision and evaluation should be enhanced, and performance results should be transparently disclosed via digital platforms to build confidence and promote sustainable engagement among parents and the community.

Keywords: school-based management in the digital era, Wieng Srivichai Educational Quality Development Network Schools, Lamphun Primary Educational Service Area Office 1

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัลโรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1

นิตยา นวลยานัส¹ และสุตา เนตรสว่าง²

Received: January 29, 2026

Revised: September 29, 2026

Accepted: September 29, 2026

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัล โรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 และ 2) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัล โรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี โดยการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 เก็บข้อมูลจากประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 7 คน ครู จำนวน 87 คน และคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 7 คน รวมทั้งสิ้น 101 คน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่เลือกแบบเจาะจง จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัลของโรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.46$, $\sigma = 0.61$) และ 2) แนวทางการพัฒนาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัล ควรมุ่งนำเทคโนโลยีดิจิทัลและระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และสนับสนุน

¹⁻² มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่

Corresponding author, Niyata-089@hotmail.com, Tel. 0898839541

การตัดสินใจของผู้บริหาร โดยเฉพาะด้านการวางแผน งบประมาณ และการบริหารบุคลากร ควบคู่กับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภายนอกและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการกำหนดทิศทางการพัฒนาสถานศึกษา นอกจากนี้ ควรพัฒนาระบบติดตามและประเมินผลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเป็นระบบ กำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจน จัดเก็บ วิเคราะห์ และนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมทักษะดิจิทัลของผู้บริหารในการนิเทศและประเมินผล ตลอดจนเปิดเผยผลการดำเนินงานผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลอย่างโปร่งใส เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัล, โรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1

บทนำ

การพัฒนาการศึกษามุ่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีศักยภาพ สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560, 2560) และยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561–2580 ซึ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561–2580), 2561) นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 39 ได้กำหนดให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาในด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาโดยตรง (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542, 2542) โดยเน้นการบริหารด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากร และการบริหารทั่วไป ภายใต้การกำกับของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แนวคิดการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management) จึงมุ่งเสริมสร้างความเข้มแข็งและความเป็นอิสระในการตัดสินใจของสถานศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับการปฏิรูประบบบริหารและการประกันคุณภาพการศึกษา

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management: SBM) เป็นแนวทางการบริหารที่ให้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางการจัดการศึกษา สอดคล้องกับหลักการกระจาย

อำนาจตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยเปิดโอกาสให้ชุมชน ผู้ปกครอง ครู และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เพื่อมุ่งพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ SBM ยึดหลักสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ การกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม การคืนอำนาจให้ประชาชน การบริหารตนเอง และการตรวจสอบถ่วงดุล (อุทัย บุญประเสริฐ, 2545) โดยอยู่ภายใต้คณะกรรมการสถานศึกษาที่ร่วมกันบริหารด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากร และการบริหารทั่วไปอย่างคล่องตัว และเหมาะสมกับบริบทโรงเรียน ทั้งนี้ ในยุคดิจิทัล เทคโนโลยีช่วยเสริมประสิทธิภาพการสื่อสาร การวางแผน และการประเมินผล ส่งเสริมความร่วมมือและการพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืนในศตวรรษที่ 21

ปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญต่อการบริหารจัดการศึกษา โดยกระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ การตัดสินใจ และการแก้ไขปัญหา รวมถึงสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนให้สามารถเข้าถึงได้ทุกที่ ทุกเวลา และผ่านอุปกรณ์ที่หลากหลาย ตลอดจนเชื่อมโยงการดำเนินงานของหน่วยงานตั้งแต่ส่วนกลางจนถึงสถานศึกษาผ่านการบูรณาการข้อมูลและฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เพื่อสนับสนุนการวางแผน การตัดสินใจ การติดตาม และการประเมินผลการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2563)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 กำหนดนโยบายพัฒนาการศึกษา “4 เพิ่ม 2 ลด” มุ่งเพิ่มโอกาส คุณภาพ ความปลอดภัย และประสิทธิภาพ พร้อมลดภาระครู นักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะ ทักษะศตวรรษที่ 21 และคุณลักษณะตามหลักสูตร การดำเนินงานตามกลยุทธ์ที่ 2 เน้นยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องศตวรรษที่ 21 และเป้าหมาย SDGs ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง อย่างไรก็ตาม โรงเรียนที่อยู่ห่างไกลประสบปัญหาการประสานงานล่าช้า การกระจายอำนาจยังไม่คล่องตัว และบริบททรัพยากรแตกต่างกัน ส่งผลให้คุณภาพการจัดการศึกษาไม่เท่าเทียมระหว่างโรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1, 2567)

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของการบริหารจัดการสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลและทิศทางการพัฒนาการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 จึงสนใจศึกษาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัล

ของโรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาลำพูน เขต 1 เพื่อศึกษาสภาพการบริหารและแนวทางพัฒนาการบริหารโดยใช้ โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัลให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา อันจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหาร สถานศึกษา ครู และผู้เกี่ยวข้องในการนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ สถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัล โรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1
2. เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัล โรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัลของโรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 และศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานใน ยุคดิจิทัล โดยแบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม เพื่อศึกษาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัลของโรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรี วิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1

1.1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และคณะกรรมการ สถานศึกษาในโรงเรียนเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 7 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 101 คน โดย ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรทั้งหมด

1.2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ในยุคดิจิทัลของโรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ทำงาน และตอนที่ 2 แบบสอบถามการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักการกระจายอำนาจ 2) ด้าน หลักการมีส่วนร่วม 3) ด้านหลักการบริหารตนเอง 4) ด้านหลักการตรวจสอบและถ่วงดุล และ 5) ด้านหลักการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1961)

แบบสอบถามผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน และตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน +1, 0 และ -1 ตามแนวคิดของพรวิมล กลิ่นศรีสุข (2564) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67–1.00 จากนั้น นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประชากร จำนวน 30 คน ในโรงเรียนเครือข่ายหริภุญชัย และตรวจสอบความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.91 ก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรจริง

1.3) การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) และวิเคราะห์การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) วิเคราะห์ทั้งรายด้านและภาพรวม และแปลผลตามเกณฑ์มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัลของโรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ลำพูน เขต 1 โดยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยเฉพาะข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในแต่ละด้าน จำนวน 5 ด้าน มาพัฒนาเป็นประเด็นคำถามสำหรับการสัมภาษณ์

2.1) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 5 คน คัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้ที่มีความรู้ ประสบการณ์ และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัลของโรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1

2.2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ซึ่งพัฒนาขึ้นจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยนำข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในแต่ละด้านของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัล จำนวน 5 ด้าน มากำหนดเป็นประเด็นสัมภาษณ์ จำนวน 5 ข้อ เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัล แบบสัมภาษณ์ได้รับการตรวจสอบและปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

2.3) การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยประสานขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านหนังสือราชการจากมหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ และนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขออนุญาตบันทึกข้อมูลก่อนดำเนินการสัมภาษณ์ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยจัดระบบข้อมูล จำแนกและจัดกลุ่มประเด็นสำคัญ วิเคราะห์ความสอดคล้องของความคิดเห็น และสังเคราะห์เป็นแนวทางพัฒนาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัลของโรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 แล้วนำเสนอผลด้วยการพรรณนาเชิงอธิบาย

สรุปผลการวิจัย

1. การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัล โรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.46$, $\sigma = 0.61$) แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัล โรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 โดยรวมและรายด้าน

(n=101)

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัล โรงเรียนในเครือข่าย พัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1	ระดับปฏิบัติ		
	μ	σ	แปลผล
1. ด้านการกระจายอำนาจในยุคดิจิทัล	4.50	0.58	มาก
2. ด้านการมีส่วนร่วมในยุคดิจิทัล	4.46	0.62	มาก
3. ด้านการบริหารตนเองในยุคดิจิทัล	4.48	0.61	มาก
4. ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุลในยุคดิจิทัล	4.45	0.63	มาก
5. ด้านการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในยุคดิจิทัล	4.41	0.60	มาก
โดยรวม	4.46	0.61	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัลของโรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.46$, $\sigma = 0.61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการกระจายอำนาจในยุคดิจิทัล ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.58$) รองลงมา ได้แก่ ด้านการบริหารตนเองในยุคดิจิทัล ($\mu = 4.48$, $\sigma = 0.61$) ด้านการมีส่วนร่วมในยุคดิจิทัล ($\mu = 4.46$, $\sigma = 0.62$) และด้านการตรวจสอบและถ่วงดุลในยุคดิจิทัล ($\mu = 4.45$, $\sigma = 0.63$) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในยุคดิจิทัล ($\mu = 4.41$, $\sigma = 0.60$)

2. แนวทางพัฒนาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัล โรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 พบว่า แนวทางพัฒนาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัล ควรมุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ลดขั้นตอนการดำเนินงาน และสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหารให้มีความรวดเร็วและแม่นยำ โดยเฉพาะด้านการวางแผน

งบประมาณ และการบริหารบุคลากร ควบคู่กับการเปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางและเสนอแนวทางพัฒนาการศึกษา นอกจากนี้โรงเรียนควรพัฒนาระบบติดตามและประเมินผลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้เป็นระบบ กำหนดตัวชี้วัดและกรอบการประเมินที่ชัดเจน ตลอดจนจัดเก็บ วิเคราะห์ และนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนรู้และการบริหารอย่างต่อเนื่อง โดยมีแนวทางพัฒนาในแต่ละด้านดังนี้

1) ด้านการกระจายอำนาจในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรพัฒนาระบบข้อมูลดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการโรงเรียน โดยมุ่งเน้นการใช้แพลตฟอร์มข้อมูลที่เปิดเผย โปร่งใส และตรวจสอบได้ นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อลดขั้นตอนและเพิ่มความรวดเร็วในการดำเนินงานและการตัดสินใจด้านการวางแผน งบประมาณ และการบริหารบุคลากร รวมทั้งจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรอย่างครอบคลุม เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการบริหารและการวางแผน

2) ด้านการมีส่วนร่วมในยุคดิจิทัล โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและเสนอแนวทางพัฒนาการศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสนับสนุนการมีส่วนร่วม เช่น เวทีออนไลน์ การประชุมออนไลน์ และแพลตฟอร์มระดมความคิดเห็น ตลอดจนส่งเสริมให้ภาคีเครือข่าย ได้แก่ ประชาคมชาวบ้าน ผู้ปกครองที่มีความเชี่ยวชาญ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของโรงเรียน เพื่อสร้างองค์ความรู้และแหล่งการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

3) ด้านการบริหารตนเองในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรพัฒนาระบบติดตามและประเมินผลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ให้เป็นระบบ โดยกำหนดตัวชี้วัด เกณฑ์ และกรอบการประเมินที่ชัดเจน มีการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนรู้และการบริหาร ควรมีการนิเทศและติดตามการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ทั้งในรูปแบบออนไลน์และในสถานศึกษา รวมทั้งนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูและยกระดับคุณภาพของผู้เรียน

4) ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุลในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อนำมาใช้สนับสนุนกระบวนการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลให้มีความเป็นระบบ ทันสมัย และสอดคล้องกับบริบทการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมความโปร่งใส เช่น การจัดทำระบบรายงานผลออนไลน์ เพื่อให้คณะกรรมการและผู้เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูลและตรวจสอบผลการดำเนินงานได้ รวมทั้งควรส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการนิเทศ และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

5) ด้านการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรเปิดเผยข้อมูลผลการดำเนินงานของโรงเรียน เช่น ผลการดำเนินงานด้านวิชาการ งบประมาณ และผลการประเมิน ผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล เว็บไซต์ หรือแดชบอร์ด (Dashboard) เพื่อให้ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงและตรวจสอบข้อมูลได้อย่างโปร่งใส ควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน และภาคีเครือข่ายมีบทบาทในการติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานของโรงเรียน รวมทั้งใช้ช่องทางดิจิทัลและสื่อออนไลน์ในการรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ สม่ำเสมอ และต่อเนื่อง

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลจากการวิจัย เรื่อง การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัลโรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 อภิปรายผลได้ดังนี้

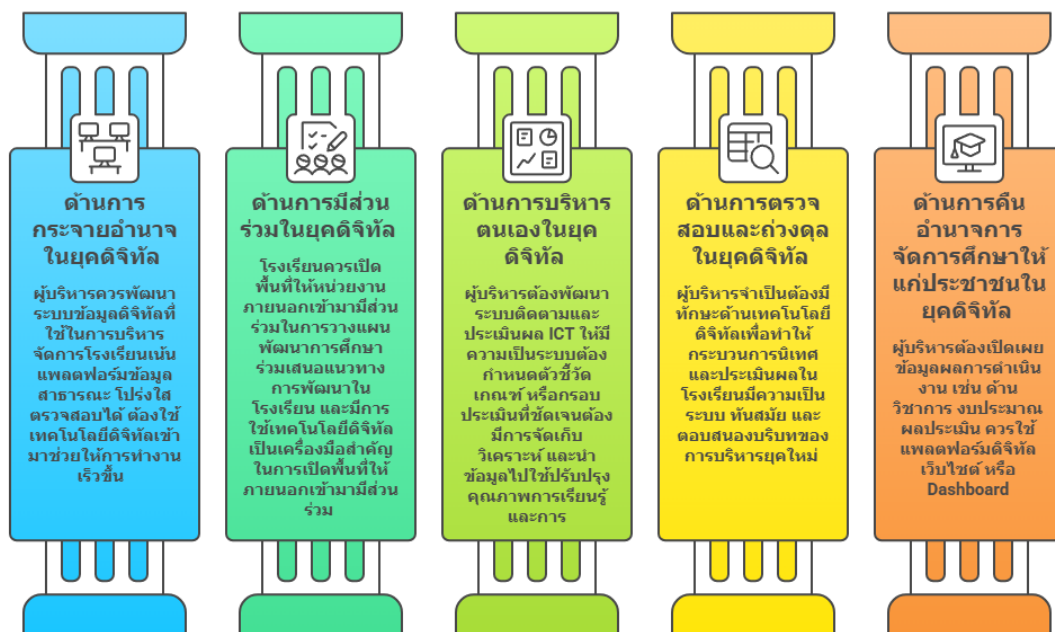
1 การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัล โรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.46$, $\sigma = 0.61$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมในการบริหาร โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลและระบบสารสนเทศมาใช้สนับสนุนการดำเนินงานและการตัดสินใจ ทำให้การบริหารมีความคล่องตัว รวดเร็ว และสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา โดยเฉพาะด้านการกระจายอำนาจในยุคดิจิทัลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เนื่องจากสถานศึกษามีความคล่องตัวในการตัดสินใจด้านการวางแผน งบประมาณ บุคลากร และการจัดการ

เรียนรู้ ประกอบกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยลดขั้นตอนและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชญานุช พุแก้ว (2567) ที่พบว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านการกระจายอำนาจมีค่าเฉลี่ยรองจากด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล เนื่องจากหน่วยงานต้นสังกัดให้ความสำคัญกับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และสนับสนุนให้สถานศึกษาบริหารจัดการตามหลักการกระจายอำนาจอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของนุจนาฏ สาริบุตร (2561) ที่พบว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยสถานศึกษานำหลักการกระจายอำนาจ การบริหารแบบมีส่วนร่วม การบริหารตนเอง และความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้มาใช้ในการบริหารจัดการ รวมทั้งเปิดโอกาสให้คณะกรรมการสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา

2. แนวทางพัฒนาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัล โรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 พบว่า ควรมุ่งนำเทคโนโลยีดิจิทัลและระบบสารสนเทศมาใช้สนับสนุนการบริหารและการตัดสินใจ ควบคู่กับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การสร้างความโปร่งใส และการพัฒนาระบบติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เป็นเพราะเทคโนโลยีดิจิทัลช่วยให้การบริหารมีความรวดเร็ว คล่องตัว และโปร่งใส สนับสนุนการวางแผนและการตัดสินใจบนฐานข้อมูล รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน และภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถานศึกษา ส่งผลให้สถานศึกษาสามารถนำข้อมูลมาใช้ในการบริหารและการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุจินตนา พรหมพัย, พระครูกิตติญาณวิสิฐ, สุทธิศ สวัสดิ์ และเผด็จ จงสกุลศิริ (2567) ที่เสนอว่า สถานศึกษาควรจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนเทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริมการพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านวิชาการ สนับสนุนให้บุคลากรนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการวัดและประเมินผล ตลอดจนเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารและพัฒนางานของสถานศึกษา

องค์ความรู้ใหม่

จากภาพองค์ความรู้นี้ แสดงถึง การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัลโรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัลโรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัลโรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 สามารถสังเคราะห์องค์ความรู้แบ่งออกเป็นจำนวน 5 ด้านดังนี้

1) ด้านการกระจายอำนาจในยุคดิจิทัล ผู้บริหารควรพัฒนาระบบข้อมูลดิจิทัลที่ใช้ในการบริหารจัดการโรงเรียนเน้น แพลตฟอร์มข้อมูลสาธารณะ โปร่งใส ตรวจสอบได้ ต้องใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยให้การทำงานเร็วขึ้น

2) ด้านการมีส่วนร่วมในยุคดิจิทัล โรงเรียนควรเปิดพื้นที่ให้หน่วยงานภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาการศึกษา ร่วมเสนอแนวทางการพัฒนาในโรงเรียน และมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เป็นเครื่องมือสำคัญในการเปิดพื้นที่ให้ภายนอกเข้ามามีส่วนร่วม

3) ด้านการบริหารตนเองในยุคดิจิทัล ผู้บริหารต้องพัฒนาระบบติดตามและประเมินผล ICT ให้มีความเป็นระบบต้องกำหนดตัวชี้วัด เกณฑ์ หรือกรอบประเมินที่ชัดเจนต้องมีการจัดเก็บ วิเคราะห์ และนำข้อมูลไปใช้ปรับปรุงคุณภาพการเรียนรู้และการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

4) ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุลในยุคดิจิทัล ผู้บริหารจำเป็นต้องมีทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อทำให้กระบวนการนิเทศและประเมินผลในโรงเรียนมีความเป็นระบบ ทันสมัย และตอบสนองบริบทของการบริหารยุคใหม่

5) ด้านการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในยุคดิจิทัล ผู้บริหารต้องเปิดเผยข้อมูลผลการดำเนินงาน เช่น ด้านวิชาการ งบประมาณ ผลประเมิน ควรใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล เว็บไซต์ หรือ Dashboard

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัลโรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 ควรกำหนดนโยบายและแนวทางส่งเสริมการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัล โดยสนับสนุนให้สถานศึกษานำระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการวางแผน การบริหารงบประมาณ การบริหารบุคลากร การติดตาม และการประเมินผล เพื่อเพิ่มความคล่องตัวและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 ควรกำหนดกรอบหรือแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและครูอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้

สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหาร การนิเทศ การติดตาม และการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา

3. เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย ควรกำหนดแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ชุมชน และภาคีเครือข่าย โดยใช้ช่องทางและแพลตฟอร์มดิจิทัลในการแลกเปลี่ยนข้อมูล การวางแผน และการเสนอความคิดเห็นต่อการพัฒนาการศึกษา

4. สถานศึกษาในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย ควรกำหนดระบบติดตามและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา โดยมีตัวชี้วัด เกณฑ์การประเมิน และระบบจัดเก็บข้อมูลที่ชัดเจน เพื่อนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการบริหารและการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

5. สถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรกำหนดแนวทางการเปิดเผยข้อมูลผลการดำเนินงานด้านวิชาการ งบประมาณ และผลการประเมินผ่านช่องทางดิจิทัลที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมความโปร่งใส การตรวจสอบ และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1 ควรนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายและแนวทางส่งเสริมการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในยุคดิจิทัล โดยสนับสนุนระบบสารสนเทศและแพลตฟอร์มดิจิทัลที่เอื้อต่อการวางแผน การตัดสินใจ การติดตามและประเมินผล ตลอดจนพัฒนาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารและบุคลากร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการของสถานศึกษาในสังกัด

2. ผู้บริหารสถานศึกษาในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงศรีวิชัย ควรนำแนวทางที่ได้จากการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและระบบสารสนเทศสนับสนุนการวางแผน งบประมาณ การบริหารบุคลากร การนิเทศติดตาม และการประเมินผล รวมทั้งพัฒนาระบบเปิดเผยข้อมูลที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ เพื่อเพิ่มความคล่องตัวและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

3. สถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรนำผลการวิจัยไปใช้ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครู ผู้ปกครอง ชุมชน และภาคีเครือข่าย โดยใช้ช่องทางและแพลตฟอร์มดิจิทัลในการรับฟังความคิดเห็น การวางแผน การติดตาม และการตรวจสอบผลการดำเนินงาน เพื่อให้การจัดการศึกษาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและบริบทของชุมชน

คำรับรองและการเปิดเผยข้อมูลของผู้เขียน

1. การเปิดเผยผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest)

ผู้วิจัยขอรับรองว่าไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการวิจัยและการเผยแพร่บทความนี้

2. การใช้ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสนับสนุนการจัดทำต้นฉบับ ผู้วิจัยใช้ ChatGPT (GPT-5.6 OpenAI) เป็นเครื่องมือสนับสนุนในการตรวจแก้และปรับปรุงภาษา ความชัดเจนของถ้อยคำ รวมถึงตรวจสอบรูปแบบการเขียนรายการอ้างอิง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ตรวจสอบข้อมูล ผลการวิเคราะห์ และแหล่งอ้างอิง ตลอดจนเป็นผู้ตัดสินใจด้านเนื้อหาและประเด็นทางวิชาการ และรับผิดชอบต่อความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ และเนื้อหาทั้งหมดของบทความฉบับสุดท้าย นอกจากนี้ ผู้วิจัยใช้ Napkin AI เป็นเครื่องมือสนับสนุนการออกแบบภาพกราฟิก แผนภูมิ และแผนผังความคิด เพื่อสรุปและนำเสนอองค์ความรู้ประกอบบทความ

3. คำรับรองเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูล (Data Availability Statement)

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ไม่ได้เปิดเผยต่อสาธารณะ เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านความเป็นส่วนตัวและการรักษาความลับของผู้ให้ข้อมูล โดยข้อมูลวิจัยจัดเก็บไว้โดยผู้วิจัยและใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางการวิจัยเท่านั้น

4. คำรับรองด้านจริยธรรมการวิจัย (Ethics Statement)

การวิจัยครั้งนี้ไม่ได้ยื่นขอรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เนื่องจากเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปและไม่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลอ่อนไหวของผู้เข้าร่วมการวิจัย ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยแก่ผู้ให้ข้อมูล และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยคำนึงถึงความสมัครใจ และการรักษาความลับ

5. แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย (Funding)

การวิจัยครั้งนี้ไม่ได้รับทุนสนับสนุนจากหน่วยงานหรือองค์กรภายนอก ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้ทุนส่วนตัว และไม่มีผู้ให้ทุนที่มีบทบาทต่อการออกแบบการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล หรือการเผยแพร่ผลงาน

6. การระบุบทบาทของผู้มีส่วนร่วมตามหลัก CRediT

ผู้วิจัยหลักรับผิดชอบการกำหนดแนวคิดและระเบียบวิธีวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และตีความข้อมูล ตลอดจนการเขียนและปรับปรุงต้นฉบับ ส่วนอาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่กำกับดูแล ให้คำปรึกษา และให้ข้อเสนอแนะทางวิชาการตลอดกระบวนการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). *แผนปฏิบัติการดิจิทัลเพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2563–2565 (MOE Digital Transformation for Education Action Plan 2020–2022)*. <https://bict.moe.go.th/wp-content/uploads/2022/03/digital-63-65.pdf>
- ชัยญานุช พูแก้ว. (2567). *การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ [การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยพะเยา]*. <https://updc.up.ac.th/items/eed0bfc9-e129-43fd-8d83-f27f29f870e7/full>
- นุจนาฏ สาริบุตร. (2561). *การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น, 15(2), 529–543.*
- พรวิมล กลิ่นศรีสุข. (2564). *การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 จังหวัดนครพนม [วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม]*. <http://202.28.34.124/dspace/handle/123456789/834>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542, 19 สิงหาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก, หน้า 1-23.

ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580). (2561, 13 ตุลาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 135 ตอนที่ 82 ก, หน้า 1-71.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2560, 6 เมษายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก, หน้า 1-90.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 1. (2567). *รายงานผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567*. (อัดสำเนา).

สุจินตนา พรหมพุ่ม, พระครูกิตติญาณวิสิฐ, สุทิศ สวัสดิ์ และเผด็จ จงสกุลศิริ. (2567). แนวทางการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักพุทธธรรม กลุ่มสหวิทยาเขตสวนเทพรัตน์ที่ปัทม์เฉลิมพระเกียรติ จังหวัดปทุมธานี. *วารสารบรรพชนการศึกษาและมนุษยสังคมศาสตร์*, 5(1), 301-315.

อุทัย บุญประเสริฐ. (2545). *การบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน*. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Likert, R. (1961). *New patterns of management*. McGraw-Hill.